

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoSr/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118208680
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118208680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: K. Z., J. XX.XX.XXXX, G. S. X, Bratislava, t. č. ÚVTOS Leopoldov, zastúpený JUDr. Michal Hargaš, Sasinkova 9, Bratislava proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 22Csr/1/2018-243 zo dňa 12. novembra 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, sp. zn. SRSpA 03161/15 zo dňa 21.06.2016. Zároveň rozhodol, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 21.06.2016 bol Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSpA 03161/15, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2016 a vykonateľnosť dňa 02.01.2017. Žalobcovi bol rozhodcovský rozsudok doručený na adresu uvedenú v registri obyvateľov, pričom dňa 29.07.2016 sa vrátila zásielka s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. S poukazom na § 33 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. sa považuje predmetný rozsudok za doručený, a to aj v prípade, ak sa písomnosť nepodarilo doručiť, a to po siedmych dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu. Rozsudok bol doručený zákonným spôsobom, pri uplatnení fikcie doručenia. Rozhodcovský rozsudok sa považoval za doručený dňa 06.08.2016, pričom posledný deň na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bol deň 06.11.2016. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súde prvej inštancie dňa 21.05.2018, na poštovú prepravu bola daná dňa 11.05.2018. Z pripojeného exekučného spisu bolo zistené, že dňa 27.04.2018 doručil súdny exekútor žalobcovi ako povinnému upovedomenie o začatí exekúcie spolu s prílohou - vzorom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa prílohy č. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. Žalobca včas podal námietky voči exekúcii a zároveň dal na poštovú prepravu aj žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá bola súdu doručená dňa 21.05.2018. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v lehote podľa § 50 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 5 Exekučného poriadku.

1.2. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, § 73 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 2 ods. 1, § 24 ods. 1, § 33 ods. 2, § 34 ods. 1, § 45 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 46 ods. 1 a ods. 3, § 47 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015, prílohy č. 3 k zákonu č. 335/2014 Z.z., § 243h ods. 1, § 49 ods. 1, § 50 ods. 1, § 56 ods. 5, § 53 ods. 1, ods. 5 a ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, keď dospel k záveru, že nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku spočívajúci v tom, že žalobca nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko zo spisu rozhodcovského súdu vyplýva, že žalobcovi bola doručovaná výzva na vyjadrenie k žalobnému návrhu, pričom predmetná výzva sa vrátila avšak bola považovaná za doručeníú v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z.. Rovnako bol upovedomený aj o písomnom konaní vo veci. Súd prvej inštancie vzhľadom na postup stáleho rozhodcovského súdu v súlade so zákonom č. 335/2014 Z.z., t. j. od doručenia návrhu, po ustanovenie rozhodcu, či prejednanie veci samej. Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý predvídala rozhodcovská zmluva a spadá pod veci, ktoré môžu byť prejednané v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a rozhodcovská zmluva priamo odkazovala na predmetnú zmluvu o úvere. Súd prvej inštancie považoval rozhodcovskú zmluvu za platne uzavretú, individuálne dojednanú, ktorá mala všetky náležitosti podľa ustanovení v § 3 a § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. platného a účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Obsahovala označenie veriteľa a dlžníka, označenie rozhodcovského súdu (žalovaný vyzval žalobcu na označenie rozhodcovského súdu zo zoznamu vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR), označenie zmluvy o úvere, z ktorej prípadné spory mali byť riešené buď pred stálym rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom. Obsahovala aj poučenie o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom a je platná.

1.3. Súd prvej inštancie však zistil, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a posudzoval zmluvu tak, že spĺňa všetky náležitosti. Zmluva neobsahovala správnu výšku RPMN, bola v neprospech spotrebiteľa, a nebolo z nej možné zistiť výšku, termíny ani počet splátok. Vzhľadom na priemernú výšku RPMN vo výške 49,13 % súd dospel k záveru, že tá je určená vo viac ako dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN pre obdobie uzavretia zmluvy ($2 \times 23\% = 46\% < 96\%$). Zmluvný úrok vo výške 39,15 % ročne je štvornásobne vyšší ako priemerné úroky požadované bankami v novembri 2013 za obdobie spotrebiteľské úvery splatné do 1 roka, ktoré boli podľa štatistiky vo výške 8,73 %. Výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov bola už aj k 13.11.2012 upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného bolo potrebné zmluvu o úvere posúdiť ako bezúročnú a bez poplatkov, a to vrátane administratívneho nákladu, ktorý bol definovaný veľmi vágne, nčičito, zo zmluvy o úvere nebolo zrejmé, aká administratíva spojená s vyplnením tlačiva mandatórom žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podpísaním tlačiva vyvolala náklady vyčíslené sumou 170,55 €, ktorá predstavuje 56,85% zo sumy žalobcom čerpaného úveru vo výške 300 €. Výška poplatku bola v rozpore s dobrými mravmi, a preto je zmluva o úvere v časti administratívnych poplatkov neplatná. Rozhodcovským rozsudkom bol žalobca zaviazaný na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33 € a poplatku za upomienku v sume 10 €, zo spisu stáleho rozhodcovského súdu však nevyplýva, žeby medzi stranami bola dojednaná akákoľvek zmluvná pokuta, rovnako nie je zrejmé či bola žalobcovi doručená upomienka. Vzhľadom na to, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, preto súd prvej inštancie zrušil vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca mal bol v konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu, že súd žalobe vyhovel, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že dňa 25.08.2014 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorý mu bol poskytnutý vo výške 300 €. Žalovaný si individuálne dojednal podmienky

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, postupoval s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formulára o overení klienta. Podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli dohodnuté na základe posúdenej bonity klienta. Výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jedinej splátky vo výške 588 € s termínom splatnosti 15.11.2014.

2.1. Žalovaný sa ďalej v odvolaní vyjadroval k dôvodom platnosti rozhodcovskej zmluvy. V čase uzatvorenia rozhodcovská zmluva spĺňala všetky náležitosti podľa platných právnych predpisov. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako nevýhradná rozhodcovská zmluva, nakoľko každá zmluvná strana sa môže domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Zmluva netrvá na výhradnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní. Žalobca sa mal možnosť obrátiť na všeobecný súd. Na podporu svojich tvrdení odkázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky napr. rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.09.2015, sp. zn. 14C/214/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.02.2016, sp. zn. 2Co/107/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 12Cb/114/2014. Každý účastník rozhodcovského konania má mať rovnakú možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu. Žalobca sa slobodne rozhodol podpísať rozhodcovskú zmluvu a pri jej podpise a mal možnosť namietať rozhodcu. Žalobca mal možnosť podať námietku predpojatosti ak mal pochybnosti o nezáujatosti rozhodcu. Žalobca nevyužil možnosť žalobnej odpovede. K písomnej forme konania žalovaný uvádza, že žalobca nenavrhol ústnu formu. Rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. Žalovaný konštatuje, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských veciach bola priznaná aj rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 02.03.2011, sp. zn. 12 Cmo/13/2010. V predmetnom spore bola rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnom liste papiera.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Z vykonaného dokazovania odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zistil, že žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobcom ako dlžníkom dňa 13.11.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 102302597. Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 300 €. V zmluve o spotrebiteľskom úvere boli stanovené náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 288 €, žalobca sa zaviazal žalovanému vrátiť celkovú čiastku v sume 588 €, pri zmluvnom úroku vo výške 39,15 %, RPMN vo výške 96% a výška priemernej RPMN vo výške 49,13%. Zároveň bol v zmluve dohodnutý administratívny poplatok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 170,55 €. V deň podpisu vyššie uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi sporovými stranami prišlo k podpisu rozhodcovskej zmluvy, ktorou sa sporové strany dohodli na riešení sporov vyplývajúcich z vyššie uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sa budú buď riešiť pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že žalobca sa dostal so splácaním úveru do omeškania, podal dňa 20.11.2015 na Stálom rozhodcovskom súde zriadeného pri Asociácii pre arbitráž návrh na začatie rozhodcovského konania. Uvedený rozhodcovský súd, uznesením vyzval žalobcu na vyjadrenie k žalobe. Uvedené uznesenie bolo doručované spôsobom podľa § 33 zákona č. 335/2014 Z. z. Uvedené uznesenie bolo doručené fikciou doručenia. V danom rozhodcovskom konaní rozhodol rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom zo dňa 21.06.2016, sp. zn. SRSAspA03161/15, ktorým uložil rozhodcovský súd žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 104 €, úrok v sume 29,57 €, poplatok v sume 170,55 €, úrok vo výške 39,15% ročne zo sumy 104 € od 20.03.2014 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104 € od 16.11.2014 do zaplatenia. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu 33 € a poplatok za upomienku, trovy rozhodcovského konania vo výške 104,71 € a povolil žalobcovi splácať vyššie uvedené sumy v splátkach vo výške 70 €. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie podal žalobca na predpísanom tlačive žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v ustanovení § 45 ods. 1 písm. b) až f), i), j) a l).

6. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z.z.“) rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

6.1. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

6.2. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

6.3. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6.4. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

6.5. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6.6. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

5.7. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

5.7. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.), ktorý zrušil rozhodcovský rozsudok zrušil z dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z. pričom námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné.

9. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný svoje odvolanie odôvodňoval tým, že medzi sporovými stranami bolo rozhodcovská zmluva platne uzavretá a v danom konaní bolo prípustné rozhodcovské konanie. Súd prvej inštancie však nezrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. V odôvodnení rozsudku (pozri odsek 9. napadnutého rozsudku) sa súd prvej inštancie náležitým spôsobom vysporiadal s tým, že rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá, individuálne dojednaná a mala všetky náležitosti, ktoré predpokladali ustanovenia § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a taktiež nijakým spôsobom v napadnutom rozsudku nespochybnil možnosť daný spor riešiť v rozhodcovskom konaní. Odvolací súd sa v tejto časti stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a odvolanie v tejto časti je preto podľa odvolacieho súdu nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie vyhodnotil predmetné skutočnosti v prospech žalovaného.

10. Odvolací súd poukazuje nato, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola skutočnosť, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Uvedený dôvod bol v zákone č. 335/2014 Z.z. zavedený z dôvodu zvýrazneného záujmu na dôslednom dodržiavaní noriem na ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nejde však o každé porušenie, ale len porušenie takej intenzity, že mohlo mať vplyv na výsledok sporu. V danom prípade, tak ako vyhodnotil súd prvej inštancie boli porušenia v takom rozsahu, že ovplyvnili výsledok sporu v rozhodcovskom konaní. Stály rozhodcovský súd nedostatočne aplikoval príslušné právny normy na ochranu spotrebiteľa uvedené v Občianskom zákonníku a v zákone o spotrebiteľských úveroch.

10.1. V odvolaní sa žalovaný venoval náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výške, počtu a termínom splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a termínu konečnej splatnosti. Odvolací súd má za to, že termín konečnej splatnosti bol v uvedenej zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený ako deň 15.11.2014, avšak uvedená skutočnosť nebola súdom prvej inštancie vytýkaná. Pokiaľ ide o výšku a termíny splátok, tak odvolací súd v súlade so súdom súd prvej inštancie zastáva názor, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné zistiť výšku, počet a termíny splátok. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné ani vyvodiť, žeby by mal byť úver splatený jednorazovo. Uvedené údaje o výške, počte a termíne splátok by mali byť uvedené tak, že nevzbudia u spotrebiteľa žiadne pochybnosti. Z takto formulovanej zmluvy sa nedá zistiť, že suma 588,- € sa má splatiť formou jednej splátky.

10.2. Súd prvej inštancie sa následne správne vysporiadal aj s otázkou výšky RPMN a výšky úrokov. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy nesmela výška

odplaty podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Vzhľadom na porovnanie uvedených údajov v zmluve s príslušnými štatistikami vedených Národnou bankou Slovenska a Ministerstvom financií Slovenskej republiky bolo zistené, že v období podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa obdobné spotrebiteľské úvery poskytovali pri RPMN vo výške 23%, t. j. či už výška priemernej RPMN alebo RPMN podstatne prevyšujú hodnotu, ktorá sa požadovala za obdobné úvery (výška úveru do 1500 € a splatnosť do 1 roka). Výška úroku pri spotrebiteľských úveroch sa pohybovala v období podpisu zmluvy taktiež v podstatne nižšej výške, a to vo výške 8,52 %, čo je viac ako štvornásobne nižšia suma oproti zmluvnému úroku 39,15 %. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky boli naplnené podmienky nato, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko stály rozhodcovský súd nesprávne právne posúdil náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto dospel k záveru, že možno žalovanému priznať aj úroky a poplatky. Teda je zrejmé, že uvedené nesprávne posúdenie ovplyvnilo výsledok sporu.

10.3. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s poplatkom vo výške 170,55 €. Uvedený poplatok nemôže byť v takejto výške dohodnutý. Výška poplatku je viac ako polovica z poskytnutého úveru. V danom prípade by malo byť takéto ustanovenie posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka. Poplatkom v takejto výške je spôsobená značná nerovnováha medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a to v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný ani v danej zmluve neuviedol aké služby mali byť uvedeným administratívnym poplatkom pokryté. Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu, tak zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že by sporové strany na zmluvnej pokute dohodli. Z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 544 ods. 2) vyplýva, že zmluvná pokuta musí byť dohodnutá písomne. V súdnom spise ani v spise zo stáleho rozhodcovského súdu sa nenachádzala žiadna dohoda, ktorá by preukazovala, žeby sa sporové strany dohodli na zabezpečení záväzku zmluvnou pokutou vo výške 33 €. Čiže nárok na zmluvnú pokutu nebol preukázaný, nedá sa ani posúdiť či je v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takýto nárok. Taktiež nie je možné považovať za preukázaný nárok na sumu 10 € za upomienku. Nevyplýva zo žiadneho zmluvného ustanovenia a navyše ide o neprijateľnú podmienku. Upomienka má informatívny charakter a musí byť veriteľom dobromyseľne uplatňovaná. Predmetom zmluvného dojednania, ktorým sa veriteľ so spotrebiteľom dohodnú na zasielaní upomienok, je záväzok veriteľa za presne stanovených podmienok vyhotoviť a zaslať upomienku spotrebiteľovi, pričom účelom zaslania upomienky je informovať spotrebiteľa o omeškaní so splatením splátky na základe, ktorej spotrebiteľ uhradí omeškanú čiastku. Ak má upomienka informatívny charakter, je možné náklady na ňu považovať za náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky. V tomto prípade je možné priznať len skutočné náklady upomienky.

10.4. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záverom, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, a tieto porušenia mali vplyv na výsledok sporu, keďže boli priznané aj nároky, ktoré boli nedôvodné a neprijateľné, ktoré skutočnosti sú dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z. jeho záverom nie je čo vytknúť.

11. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).